

bør staa over Teorien, og fordi den rent formelle Logik i og for sig er komplet ligegyldig i et Forhold som dette. I øvrigt maa jeg have Lov til endnu at sige, at Lovens Regler jo ingen Betydning vil faa i de saakaldte gode Ægteskaber, og at alle disse formueretlige Bestemmelser i det hele er af mere underordnet Betydning for den store Del af Befolkningen, som kun har fra Haanden i Munden, og hvor begge Parter derfor maa tænke langt mere paa at slæbe det fornødne sammen end paa at slaas om Fordelingen af det. Men i de mindre gode Ægteskaber saavel som i det hele indenfor den saakaldte Overklasse og den velstillede Middelstand, og da særlig, hvor Hustruen er selverhvervende, tror jeg, at dette Lovforslags Gennemførelse vil betyde en Del, maaske ogsaa noget i Retning af at ordne Forhold, der ellers vilde føre til Brud, ligesom Hensynet til endelig og virkelig at indrømme enhver Hustru den Stilling som ligeberettiget Part i Ægteskabet, som hun selvfølgelig har Krav paa alene i Kraft af sin ansvarfulde Gerning som Hjemmets Leder, afgørende taler for, at Rigsdagen nu ender de 7 Aars lange Forhandlinger om Ægteskabslovgivningen. Jeg tror derfor ikke, det vil møde Modvillie fra nogen Side, naar jeg til Slut tillader mig at anmode det høje Folketing om at gøre dette Lovforslag til Genstand for en velvillig Behandling og at fremme denne saa meget som muligt.

Det andet Forslag, jeg skal fremsætte som et Led i Ægteskabslovgivningen, er *Forslag til Lov om en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6*. Som allerede kort berørt, er det tidligere Kapital 13 i det oprindelige Ægteskabslovforslag sammenarbejdet med de nugældende Regler i Skiftelovens Kapitler 5 og 6 til dette særlige Forslag til Lov om en ændret Affattelse, hvorved der opnaas større Overskuelighed over Reglerne for Skifte dels af Dødsboer, hvor der er en efterlevende Ægtefælle, og hvor der helt eller delvis har bestaaet Formuefællesskab mellem Ægtefællerne, dels af Fællesboet i Ægtefællernes levende Live. Ved denne Sammenarbejden er der opnaaet en større Overskuelighed over Reglerne for Skifte. Men nye Regler af større Betydning indeholdes ikke i dette Lovforslag, der er af en mere juridisk-teknisk Karakter. Jeg mener derfor ikke at behøve at gaa nærmere ind paa det, saa meget mindre som det fremsættes i samme Skikkelse som den, i hvilken det i Fjor blev vedtaget enstemmigt i Landstinget.

Det tredje til Ægteskabslovkomplekset hørende Lovforslag, som jeg har den Ære

at fremsætte, er *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning*. Ogsaa dette er i Overensstemmelse med det i forrige Rigsdagssamling fremsatte og af Landstinget ligeledes enstemmigt vedtagne Forslag. Forslaget er en Følge af Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger og tilsigter Gennemførelse af et Ligestillingsprincip ved at give ogsaa Manden Ret til at fremsætte Begæring om, at der gives Hustruen Tilhold om ikke at forrykke Fællesboets Stilling, naar Separation eller Skilsmisse er paa Trapperne.

Endelig skal jeg som det fjerde Forslag hidrørende fra Familieretskommissionen og supplerende det første i Dag fremsætte Lovforslag tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916*. Dette Forslag gaar ud paa, at Udlæg ikke skal kunne gøres „i de for Skyldneren og hans Husstand fornødne Gangklæder, Linned, Senge og Sengklæder og heller ikke i andet Indbo, for saa vidt dette efter Forholdene er nødvendigt til Opretholdelse af et tarveligt Hjem for Skyldneren og hans Husstand og ikke kan vurderes til et højere Beløb end 150 Kr. for enlige Personer og 500 Kr. for Familieforsørgere“. Det i Fjor fremsatte Lovforslag lagde alene Vægten paa Opretholdelsen af et tarveligt Hjem, altsaa uden noget Forsøg paa at vurdere dette i Penge, men i Landstinget mente man at dette Udtryk „tarveligt Hjem“ var alt for udflydende, at Retspraksis herefter vilde blive alt for usikker og Bedømmelsen forskellig, ikke alene i forskellige Retskredse, men ogsaa overfor de forskellige Befolkningsslag. Derfor sætter man denne Vurdering i Penge ved Siden af Udtrykket „tarveligt Hjem“, og Ministeriet har ment nu at burde følge Landstinget ogsaa paa dette Punkt.

Ogsaa de her nævnte Følgelovforslag tillader jeg mig at anbefale til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Ændringer i den ved Bekendtgørelse Nr. 324 af 17. Juni 1922 optrykte Lov om Statsbanernes Takster m. m., Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 167